

**Η ΑΜΥΝΑ ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ,
ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ
ΠΕΡΙ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ**

Κυριάκος Δημ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
τ. Εφέτης τακτικής δικαιοσύνης
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω
Νομικός σύμβουλος

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σε κάθε περίπτωση κατά την οποία ο παθών εκ του αυτοκινητικού ατυχήματος (και αντίδικος της εταιρίας μας) υποβάλλει ενώπιον του πρωτοδίκως δικάζοντος δικαστηρίου αίτημα προσωρινής εκτελεστότητας της εκδοθησομένης οριστικής απόφασης, τότε δημιουργούνται αναγκαίως **δύο στάδια άμυνάς μας**, κατά του αιτήματος αυτού :

Στο **πρώτο στάδιο** τοποθετείται η προσπάθεια προς απόρριψη του αιτήματος αυτού, ως κατ' ουσίαν αβασίμου, αποδεικνύοντας κατά τρόπο πειστικό ότι δεν συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις που θέτει το άρθρο 908 § 1 εδάφ. α' ΚΠολΔικ.

Εάν η προσπάθεια αυτή δεν ευοδωθεί και η οριστική απόφαση κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, τότε δημιουργείται **το δεύτερο στάδιο** της άμυνάς μας, η οποία θα συνίσταται στην προσπάθεια ισχυρισθούμε (και βεβαίως να αποδείξουμε) ότι υφίστανται οι κατά νόμο (ΚΠολΔικ 911) όροι, ώστε – εάν εν τέλει το δικαστήριο αποφασίσει να κηρύξει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή, εν όλω ή μέρει - να ληφθεί πρόνοια από αυτό, προκειμένου να εξασφαλισθεί πως θα είναι δυνατή η άμεση επιστροφή των καταβληθέντων στην εταιρία μας, εφόσον απορριφθεί τελεσιδίκως η αγωγή.

II. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑΣ (Θετικές-αρνητικές)

1. Υποβολή αιτήματος

Το άρθρο 907 ΚΠολΔικ, ρητώς αναφέρει ότι για να κηρυχθεί οριστική απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, απαιτείται να υφίσταται σχετικό αίτημα του ενάγοντος¹. Δηλαδή, το δικαστήριο δεν δικαιούται να κηρύξει αυτεπαγγέλτως την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή². Υπό το καθεστώς του ΚΠολΔικ, προσωρινώς εκτελεστές αποφάσεις ex lege δεν υφίστανται³.

2. Βάρος επικλήσεως και αποδείξεως

¹ Υποβολή σχετικού αιτήματος από μέρους του ενάγοντος απαιτείται και στις περιπτώσεις που η προσωρινή εκτέλεση, κατά το άρθρο 910 ΚΠολΔικ, διατάσσεται υποχρεωτικώς από το δικαστήριο (**Φαλτοή**, Δίκαιο αναγκαστικής εκτέλεσης, Γενικό μέρος, § 16 περιθ. αριθ. 19 σελ. 249 και περιθ. αριθ. 24 in finem σελ. 252. **Νικολόπουλος**, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, υπό το άρθρο 910 § 1 σελ. 1724).

² ΕφΑθ 706/1994 Ελλ-Δνη 1995,1306.

³ **Ράμμος**, Εγχειρίδιον ΚΠολΔικ ΙΙΙ, § 351 σελ. 1349.

Περαιτέρω, όπως εκτενώς θα λεχθεί κατωτέρω, για την κήρυξη της προσωρινής εκτελεστότητας, απαιτείται αφενός η συνδρομή των όρων (θετικών προϋποθέσεων) που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο εδάφ. α' της ΚΠολΔικ 908 (επείγουσα ανάγκη του νικήσαντος διαδίκου) κι αφετέρου η έλλειψη των προϋποθέσεων (αρνητικών όρων), που αναφέρονται στην δεύτερη παράγραφο του άρθρου αυτού (ανεπανόρθωτη βλάβη του διαδίκου που νικήθηκε).

Οι ανωτέρω θετικές προϋποθέσεις, συνιστούν κατά νόμο εκδήλως στοιχεία θεμελιωτικά (παραγωγικές προϋποθέσεις) του αιτήματος του ενάγοντος περί προσωρινής εκτελεστότητας της εκδοθησομένης οριστικής αποφάσεως. Συνεπώς, αυτός έχει το (αντικειμενικό) δικονομικό βάρος⁴ να να παραθέσει στο ιστορικό της αγωγής του⁵ (και εν αρνήσει του αντιδίκου του) να αποδείξει κατά πιθανολόγηση⁶ τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών.

Επομένως, η μη παράθεση της ως άνω παραγωγικής κατά νόμο προϋποθέσεως στο ιστορικό της αγωγής, οδηγεί **αναποδράστως σε αοριστία αυτής ως προς το οικείο σημείο της και εντεύθεν σε (δικονομικό) απαράδεκτο του εν λόγω δικονομικού αιτήματος.**

Από το άλλο μέρος, ο εναγόμενος, ως αμυνόμενος (ενιστάμενος) κατά του αιτήματος αυτού, έχει το δικονομικό βάρος να ισχυρισθεί στις Προτάσεις του, δίκη δικονομικής ενστάσεως⁷ και (χρείας συντρεχούσης) ν' αποδείξει ότι υφίσταται νόμιμος λόγος (: η ανεπανόρθωτη βλάβη του), που οδηγεί σε απόρριψη του εν λόγω αιτήματος του αντιδίκου του.

3. Θετικές προϋποθέσεις

Το άρθρο 908 § 1 εδάφ. α' ΚΠολΔικ, ορίζει ότι το δικαστήριο μπορεί να κηρύξει την (οριστική) απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή εν όλω ή εν μέρει, σε περίπτωση κατά την οποία θα κρίνει **ή** ότι συντρέχουν **εξαιρετικοί λόγοι γι' αυτό ή** ότι η καθυστέρηση της εκτέλεσης μπορεί να προκαλέσει **σημαντική ζημία** στον διάδικο που νίκησε.

Στις ανωτέρω δύο περιπτώσεις, τις οποίες ο νόμος παραθέτει διαζευκτικά, η δεύτερη δεν έχει αυτοτελές νόημα, παρά περιέχεται στην πρώτη, αποτελώντας μάλιστα ουσιώδες τμήμα της : εξαιρετικοί λόγοι για την κήρυξη μίας οριστικής απόφασης προσωρινώς εκτελεστής, συντρέχουν κατά πρώτο λόγο, σε περίπτωση κατά την οποία η επιβράδυνση της εκτέλεσης μπορεί να προκαλέσει στον διάδικο που νίκησε σημαντική ζημία⁸.

Εξάλλου, ο νόμος δεν περιορίζεται στην ανωτέρω γενική ρήτρα για την επείγουσα ανάγκη ικανοποιήσεως της δικαστικώς αναγνωρισθείσας αξιώσεως του δανειστή. Ξεχωρίζει και ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, όπου θεωρεί ότι υπάρχει απόλυτη ένδειξη για την κήρυξη της προσωρινής εκτελεστότητας, με τη σκέψη ότι ακριβώς στις περιπτώσεις αυτές είτε η καθυστέρηση της ικανοποιήσεως της αξιώσεως του δανειστή θα μπορούσε να του προκαλέσει σημαντική ζημία είτε η βασιμότητα της αξιώσεως αυτής τεκμαίρεται⁹.

Οι ειδικές αυτές περιπτώσεις που αναφέρει ο νόμος, έχουν μόνο ενδεικτική σημασία. Ο δικαστής δικαιούται να κηρύξει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή, όχι μόνον στις ανωτέρω περιπτώσεις, αλλά και σε

⁴ ΚΠολΔικ 338 § 1, αναλόγως.

⁵ ΚΠολΔικ 216 § 1, αναλόγως.

⁶ Βλ. **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 13 υποσημ. αριθ. 28 σελ. 245.

⁷ ΚΠολΔικ 262 § 1, αναλόγως.

⁸ **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 27 σελ. 244.

⁹ Βλ. την ΚΠολΔικ 908 § 1 εδάφ. β'.

κάθε άλλη, όπου κρίνει πως η προσωρινή εκτέλεση επιβάλλεται, είτε επειδή επείγουν οι ανάγκες του δανειστή είτε επειδή η μεταρρύθμιση της οριστικής αποφάσεως είναι απίθανη.

Από το άλλο μέρος, η νομοθετική αναφορά των ειδικών αυτών περιπτώσεων στο άρθρο 908 § 1 εδάφ. β' ΚΠολΔικ, είναι δυνητική. Αυτό σημαίνει προδήλως, ότι ακόμα και στις περιπτώσεις αυτές, ο δικαστής δικαιούται μεν, όμως δεν είναι υποχρεωμένος, να κηρύξει την προσωρινή εκτελεστότητα.

Για παράδειγμα, εάν ο δικαστής κρίνει ότι, εξαιτίας των ειδικών συνθηκών της συγκεκριμένης υποθέσεως, δεν υπάρχουν επείγουσες ανάγκες του δανειστή που δικαιολογούν την προσωρινή εκτέλεση ή ότι η ανατροπή της απόφασής του από ανώτερο δικαστήριο (το εφετείο) δεν είναι απίθανη, τότε βεβαίως θα αρνηθεί την προσωρινή εκτελεστότητα¹⁰.

Από τα ανωτέρω, φαίνεται ότι πολλά (πρωτοβάθμια) δικαστήρια, προκειμένου να κηρύξουν την οριστική απόφασή τους προσωρινώς εκτελεστή, **λαμβάνουν θεμελιωδώς υπόψιν τους το εάν αποδεικνύεται ή όχι πως ο παθών ενάγων έχει άμεση ανάγκη των χρημάτων, που του επιδικάζονται οριστικώς, προκειμένου να πορισθεί τα προς το ζην¹¹.**

Δεν αποκλείονται όμως και αντίθετες παραδοχές.

Χαρακτηριστικά, το Πρωτοδικείο Καλαμάτας, με την αριθ. 4/1989 οριστική απόφασή του¹² - μολονότι καταδίκασε τον εναγόμενο/εργοδότη να καταβάλει στον ενάγοντα/μισθωτό τους αιτούμενους με την αγωγή μισθούς υπερημερίας, επειδή η καταγγελία της εργασιακής συμβάσεως που διενήργησε ο εργοδότης κρίθηκε άκυρη, εν τούτοις - απέρριψε το αίτημα προσωρινής εκτελεστότητας, διότι έκρινε πως δεν συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις του άρθρου 908 § 1 εδάφ. β' ΚΠολΔικ. **Δηλαδή, το δικαστήριο έκρινε πως ο μισθωτός δεν θα υποστεί σημαντική ζημία, εάν δεν λάβει αμέσως τους επιδικασθέντες μισθούς υπερημερίας.**

Επίσης το ίδιο Δικαστήριο, (συντεθέν από άλλον δικαστή), με την αριθ. 62/1989 απόφασή του¹³, - μολονότι δέχθηκε πως υφίσταται υποχρέωση του εναγομένου/εργοδότη να απασχολεί τον ενάγοντα/μισθωτό στην επιχείρησή του, εν τούτοις - απέρριψε το αίτημα προσωρινής εκτελεστότητας, διότι έκρινε πως δεν συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις του άρθρου 908 § 1 εδάφ. β' ΚΠολΔικ. **Δηλαδή, το δικαστήριο έκρινε πως ο μισθωτός δεν θα υποστεί σημαντική ζημία, εάν δεν απασχοληθεί αμέσως στην επιχείρηση του αντιδίκου του και εντεύθεν εάν δεν μισθοδοτηθεί αμέσως.**

¹⁰ **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 14 και 15 σελ. 245-246.

¹¹ Βλ. **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 18 (περίπτ. 5, πλάγια στοιχεία, τρεις πρώτοι στίχοι) σελ. 248.

Πρβλ. και ΜΠρΘηβ 30/1971 (Ελλ-Δνη 15,604), η οποία κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή επί εργατικής διαφοράς, με την αιτιολογία, ότι « ... η καθυστέρησης της εκτελέσεως της παρούσης δύναται να επιφέρει ζημίαν στον νικώντα διάδικον **όντα εργάτην και άπορον ...** »

¹² ΕΕργΔ 48,859.

¹³ ΕΕργΔ 48,862.

Με άλλα λόγια, τα δικαστήρια πιθανολόγησαν πως ο νικητής διάδικος διαθέτει άλλοθεν τα μέσα προς συντήρησή του, μέχρι την τελεσιδική περάτωση της δίκης¹⁴.

Επομένως, μέλημα της εταιρίας μας είναι να ισχυρισθεί και να αποδείξει ότι ο παθών αντίδικος καίτοι λ.χ. τραυματίας και μη δυνάμενος να εργασθεί, εν τούτοις πορίζεται τα προς το ζην, διότι λ.χ. τον διατρέφουν οι γονείς του. Προς τούτο, απαιτείται να ληφθεί η σχετική μέριμνα από μέρους μας, προκειμένου **αφενός** να συλλεγούν εγκαίρως αποδεικτικά στοιχεία (μάρτυρες, έγγραφα), από τα οποία να προκύπτει η έλλειψη της ανάγκης κηρύξεως της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής, **αφετέρου** να προβληθούν οι σχετικοί ισχυρισμοί μας στις Προτάσεις μας **και εκ τρίτου** να παρουσιασθούν τα μνησθέντα στοιχεία ενώπιον του δικάζοντος δικαστηρίου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της υπόθεσης.

4. Αρνητικοί όροι

Το δικαστήριο μπορεί να μην κηρύξει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή, εάν πιθανολογεί πως η εκτέλεση αυτή θα βλάψει ανεπανόρθωτα τον ηττημένο διάδικο¹⁵.

Και στο σημείο αυτό μπορούμε λ.χ. να προβάλουμε (και ν' αποδείξουμε, με εξέταση μάρτυρα στο ακροατήριο, με έγγραφα και τυχόν λοιπά αποδεικτικά στοιχεία) τον ισχυρισμό, ότι εν όψει της χαμηλότατης οικονομικής καταστάσεως του αντιδίκου μας, η προσωρινή εκτέλεση θα μας βλάψει ανεπανορθώτως, διότι αυτός μεν θα λάβει προώρως χρήματα από εμάς τα οποία και στη συνέχεια οπωσδήποτε θα αναλώσει, όμως δεν θα είναι σε θέση να μας τα επιστρέψει, σε περίπτωση κατά την οποία απορριφθεί τελεσιδικώς η αγωγή του¹⁶.

III. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ

1. Προοίμιο

Η προσωρινή εκτέλεση παρουσιάζει τον κίνδυνο, μήπως, σε περίπτωση εξαφανίσεως ή μεταρρυθμίσεως της προσωρινώς εκτελεστής αποφάσεως, ο ηττημένος διάδικος, εξαιτίας της αφερεγγυότητας του αντιδίκου του, δεν έχει τη δυνατότητα να αναλάβει τα όσα κατέβαλε¹⁷. Τον κίνδυνο ακριβώς αυτόν

¹⁴ Κάτι ανάλογο ισχύει στην αντίστοιχη περίπτωση των ασφαλιστικών μέτρων. Ειδικότερα : Επί τραυματισμού τινός λόγω αδικοπραξίας άλλου και ασκήσεως από τον παθόντα αίτησης ασφαλιστικών μέτρων εκ του άρθρου 728 § 1 περίπτ. ε' ΚΠολΔικ, τότε η απαιτούμενη (κατ' άρθρο 682 § 1 του ίδιου Κώδικα) επείγουσα περίπτωση για την ευόδωση της αιτήσεως αυτής, υφίσταται μόνον στην περίπτωση κατά την οποία ο παθών, ακριβώς εξαιτίας του τραυματισμού του, δεν δύναται με οποιονδήποτε τρόπο να διατρέφει εαυτόν, δηλαδή απαιτείται εκ της ανωτέρω αιτίας να καθίσταται άπορος. Επομένως, σε περίπτωση κατά την οποία ο παθών κατορθώνει να συντηρείται – μέχρι να γίνει δεκτή η αντίστοιχη αποζημιωτική κύρια αγωγή του τελεσιδικώς – είτε με ίδια μέσα είτε με τη βοήθεια τρίτων, (λ.χ. γονέων ή δανειστών), τότε δεν του παρέχεται το ασφαλιστικό μέτρο της προσωρινής επιδικάσεως, ακριβώς επειδή δεν συντρέχει η προς τούτο κατά νόμο προϋπόθεση της επείγουσας περίπτωσης [Ad hoc Αθ. Κρητικός, Αποζημίωση από αυτοκινητικά ατυχήματα, έκδ. 1998, περιθ. αριθ. 382 σελ. 148. Παρμ. Τζίφρας, Ασφαλιστικά μέτρα, έκδ. 1985, σελ. 252. Βλ. τη σχετική νομολογία συγκεντρωμένη, στον Κυρ. Γεωργίου, Ασφαλιστικά μέτρα, (Θεωρία-Νομολογία), έκδ. 1995, περιθ. αριθ. 1569 επ.].

¹⁵ ΚΠολΔικ 908 § 2.

¹⁶ Μπρίνιας, Αναγκαστική εκτέλεσις, (2^η έκδοση), υπό το άρθρο 908, § 51 II στην υποσημ. αριθ. 8 σελ. 143 : «Η αφερεγγυότης του δανειστού είναι δυνατόν να υπαχθεί εις την ανεπανόρθωτον βλάβην».

¹⁷ Μπρίνιας, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 58 II σελ. 158.

αντιμετωπίζει ο νόμος με τον θεσμό της εγγυοδοσίας¹⁸, τον οποίο εισάγει στο δικονομικό σύστημά μας με τη διάταξη του άρθρου 911 ΚΠολΔικ.

2. Η ρύθμιση του νόμου

Κατά το άρθρο αυτό, στις περιπτώσεις του άρθρου 908 ΚΠολΔικ¹⁹, το δικαστήριο μπορεί, εάν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, να εξαρτήσει την προσωρινή εκτέλεση της απόφασης από την παροχή **ανάλογης εγγύησης** από τον διάδικο που νίκησε, η οποία ορίζεται με την ίδια απόφαση, **αν συντρέχουν σπουδαίοι λόγοι** και ιδίως αν η οικονομική κατάσταση του διαδίκου που νίκησε ή άλλοι λόγοι, δημιουργούν τον κίνδυνο να μην είναι δυνατή η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση σε περίπτωση κατά την οποία η (προσωρινώς εκτελεστή) απόφαση μεταρρυθμισθεί ή ανατραπεί (ολοσχερώς, λόγω επιτυχούς ασκήσεως ενδίκου μέσου κατ' αυτής). Το δικαστήριο μπορεί, αντί για την εγγύηση, να διατάξει **να κατατεθεί δημοσίως το χρηματικό ποσό**, ώσπου να εκδοθεί η τελεσίδικη απόφαση.

Η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη εγγύηση αποτελεί μορφή δικαστικής εγγυοδοσίας, στην οποία εφαρμόζονται τα άρθρα 162-168 ΚΠολΔικ²⁰. Επομένως, εν προκειμένω, ισχύουν τα εκτιθέμενα στο συνημμένο στο παρόν **ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ Νο Ι**.

3. Υποβολή αιτήματος

Συνεπώς, κατά την προεκτεθείσα αμέσως ανωτέρω διάταξη του ΚΠολΔικ, προκειμένου το πρωτόδικο δικαστήριο είτε να εξαρτήσει την προσωρινή εκτελεστότητα της αποφάσεώς του από παροχή εγγυήσεως (ορθότερα : εγγυοδοσίας) είτε να διατάξει την δημόσια παρακατάθεση του οικείου χρηματικού ποσού, **είναι απαραίτητο να προηγηθεί το σχετικό αίτημα του ηττημένου διαδίκου**²¹. Με άλλα λόγια, το δικαστήριο δεν έχει την ευχέρεια να διατάξει τα ανωτέρω αυτεπαγγέλτως. Ισχύει δηλαδή και στο ζήτημα αυτό η θεμελιώδης δικονομική αρχή της συζητήσεως, που καθιερώνεται στο δικονομικό σύστημα με το άρθρο 106 ΚΠολΔικ, κατά το οποίο «Το δικαστήριο ενεργεί μόνο ύστερα από αίτηση διαδίκου και αποφασίζει με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός εάν ο νόμος ορίζει διαφορετικά»²².

Το αίτημα της εγγυοδοσίας είναι απαραίτητο να υποβληθεί με τις Προτάσεις του εναγομένου και συνεπώς είναι απαράδεκτη η προβολή του με αυτοτελές δικόγραφο, μετά από την έκδοση της αποφάσεως που κηρύσσει την προσωρινή εκτέλεση²³.

4. Αρμόδιο δικαστήριο

¹⁸ **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 32 σελ. 258.

¹⁹ Το άρθρο 911 ΚΠολΔικ εφαρμόζεται αποκλειστικώς επί δυνητικής προσωρινής εκτελεστότητας (την οποία θεσμοθετεί το άρθρο 908 του ίδιου Κώδικα). Δεν έχει όμως έδαφος εφαρμογής επί υποχρεωτικής προσωρινής εκτελεστότητας (που θεσμοθετεί το άρθρο 910 του ίδιου Κώδικα) (**Μπρίνιας**, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 57 σελ. 156. **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 32 σελ. 258).

²⁰ **Μπέης**, Αι διαδικασίες ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, σελ. 290. **Ο ίδιος**, Πολιτική Δικονομία, σελ. 846. **Δεληκωστόπουλος/Σινανιώτης**, Πολιτική Δικονομία, υπό το άρθρο 164. **Μπρίνιας**, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 58 σελ. 158. **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 33 in finem σελ. 259.

²¹ **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 32 σελ. 258.

²² **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 11 σελ. 242.

²³ **Φαλτοή**, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 32 in finem σελ. 259. **Μπρίνιας**, ανωτ., § 59 υποσημ. αριθ. 7 σελ. 158. ΜΠρΑθ 4212/1969 ΑρχΝομ ΚΑ, 58.

Αρμόδιο δικαστήριο να διατάξει την εγγυοδοσία είναι εκείνο που εκδικάζει την κύρια υπόθεση²⁴. Το δικαστήριο αυτό, προκειμένου να κηρύξει την απόφασή του προσωρινώς εκτελεστή, θα ερευνήσει και τη συνδρομή ή μη των σπουδαιών λόγων για την παροχή της εγγυήσεως ή την δημόσια κατάθεση, εφόσον βεβαίως υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον ηττώμενο διάδικο.

5. Έννομα αποτελέσματα

Εάν διαταχθεί η παροχή εγγυήσεως, τότε η προσωρινή εκτέλεση δεν μπορεί να γίνει πριν από την κατάθεσή της. Η αναγκαστική εκτέλεση στις περιπτώσεις αυτές εξαρτάται «από το εάν θα συμβεί κάποιο γεγονός»²⁵, οπότε η επέλευσή του, (δηλαδή η παροχή της εγγυήσεως), πρέπει να αποδεικνύεται με έγγραφο δημόσιο ή ιδιωτικό, που έχει αποδεικτική δύναμη²⁶. Συνεπώς, ο νικήσας διάδικος, προκειμένου να προβεί στην κοινοποίηση επιταγής προς εκτέλεση, θα πρέπει προηγουμένως να αποδεικνύει την παροχή της εγγυήσεως με τα ανωτέρω έγγραφα και να κοινοποιήσει συγχρόνως αντίγραφο του εγγράφου τούτου. Διαφορετικά, η επισπευδόμενη εκτέλεση είναι άκυρη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 915 ΚΠολΔικ. Τουναντίον, εάν αντί της εγγυήσεως διατάχθηκε με την απόφαση η δημόσια κατάθεση, τότε η κατάθεση αυτή αποτελεί πράξη επόμενη της εκτελέσεως και συνεπώς η παράβαση επιδρά ακυρωτικώς επί της γενομένης εκτελέσεως²⁷.

6. Ένδικα μέσα

Η διάταξη της απόφασης, με την οποία διατάσσεται η παροχή εγγυοδοσίας από τον νικητή διάδικο δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικα μέσα. Τα σχετικά παράπονα θα εξετασθούν δια της αιτήσεως των άρθρων 912 και 913 ΚΠολΔικ²⁸.

Συνεπώς, εν όψει των ανωτέρω, **έχω τη γνώμη ότι**, όταν ζητείται από τον αντίδικο παθόντα η κήρυξη της εκδοθησόμενης οριστικής απόφασης ως προσωρινώς εκτελεστής, τότε η εταιρία μας, ως εναγομένη και καθ' ης η αιτούμενη προσωρινή εκτελεστότητα, προκειμένου να αποφύγει την καταβολή στον αντίδικο του οικείου χρηματικού ποσού εκ των προτέρων, θα πρέπει οπωσδήποτε να αμυνθεί κατά του αιτήματος αυτού του ενάγοντος, επικαλούμενη (και αποδεικνύοντας) τους ανωτέρω κατά νόμο λόγους, προκειμένου να επιτύχει ώστε, εάν εν τέλει η οριστική απόφαση κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, με διάταξη του δικαστηρίου :

είτε να λάβει το ποσό ο ενάγων, μόνον όμως αφού προηγουμένως έχει παράσχει συννόμως την ανάλογη προς το ποσό αυτό εγγυοδοσία (ή εις χρήμα ή με τίτλους παραστατικούς αξίας ή με εγγυητική επιστολή αξιόχρεης Τράπεζας, καταθέτοντας τα συναφή έγγραφα στη γραμματεία του δικαστηρίου ή με εγγραφή υποθήκης υπέρ της εταιρίας μας σε ακίνητα που ευρίσκονται στην Ελλάδα, μέχρι το ύψος του καταβλητέου ποσού)

είτε να μην καταβληθεί το χρηματικό ποσό ως προς το οποίο η απόφαση κηρύχθηκε προσωρινώς εκτελεστή, εις χείρας του νικητή διαδίκου (ενάγοντος), παρά να κατατεθεί στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

²⁴ Μπρίνιας, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 57 IV σελ. 157.

²⁵ ΚΠολΔικ 915 εδάφ. γ'.

²⁶ Φαλτοή, ανωτ., § 16 περιθ. αριθ. 33 σελ. 259.

²⁷ Μπρίνιας, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 57 V σελ. 157.

²⁸ Μπρίνιας, ανωτ., υπό το άρθρο 911 § 59 σελ. 158-159.

Προς τούτο, η εταιρία μας θα πρέπει με τις Προτάσεις που θα καταθέσει συννόμως να ισχυρισθεί (και να αποδείξει) ότι στην προκειμένη υπόθεση συντρέχει ο κατά νόμο σπουδαίος λόγος, που αναγκαίως επιβάλλει να ληφθούν από το δικαστήριο τα ανωτέρω κατά νόμο απαραίτητα μέτρα, ούτως ώστε να δυνηθεί η εταιρία μας να τα αναζητήσει και να της επιστραφούν από τον αντίδικο, σε περίπτωση κατά την οποία απορριφθεί τελεσιδικώς η εναντίον της αγωγή.